

eneste Forbindelse mellem Digerne og Lerklinten med dens Høfder var i Grunden den, at Digelagets Formand blev Godsejer Tesdorpf, der ejede det meste af Jorden ved Klinten. Det var Maribo Amtsråd, der ifølge Loven skulde udnævne Digebestyrelsen. Senere have vi faaet en Lov, som bestemmer, at Digeinteressenterne selv skulle vælge Bestyrelsen. Amtsråadet valgte imidlertid Godsejer Tesdorpf, og han ejede tilfældigvis det meste af Jorden ved Klinten. Paa hans Forslag bleve de 40,000 benyttede til at bygge Høfder for for at beskytte denne Klint og Jorden der omkring.

Det var altsaa Godsejer Tesdorpf, der fandt paa at bygge Høfderne for Digeinteressenternes Penge, og Maribo Amtsråd gik et Skridt videre. Uagtet Digeinteressenterne vare spændte saa haardt for i Forvejen, gik Maribo Amtsråd med til at affatte en Vedtægt, hvorefter Digeinteressenterne skulde vedligeholde disse Høfder. Det er ret betydelige Udgifter, de have haft, dels til Digerne, dels til Høfderne Vedligeholdelse. I de 7 Aar fra 1899 til 1905 er der foretaget Opgørelse over, hvad Høfderne have kostet i Vedligeholdelse. Høfderne have i disse 7 Aar kostet 56,963 Kr. at vedligeholde eller 8,137 Kr. aarlig. I de samme 7 Aar er der kostet paa Digerne Vedligeholdelse 23,956 Kr. eller 3,422 Kr. aarlig. Digeskatteyderne have saaledes betalt betydeligt over dobbelt saa meget til Vedligeholdelse af de Høfder, der aldeles ikke komme dem ved og ikke beskytte deres Jord i ringeste Grad, som det har kostet at vedligeholde Digerne. Det er dette Forhold, Andragendet omtaler, og som Digeskatteyderne ønske at komme bort fra.

Efter min Mening er det en Nødvendighed at komme bort derfra. Sanddigerne ere meget forsømte, fordi den største Del af det, der skulde være til deres Vedligeholdelse, er gaaet til Vedligeholdelse af Høfderne. Som jeg sagde før, havde Digeinteressenterne tidligere ikke nogen Indflydelse paa Digebestyrelsens Sammensætning, men i Kraft af Loven af 1905 er der i Sommer for første Gang blevet foretaget Valg af Bestyrelsen for Digelaget blandt Interessenterne, og den Teori, paa hvilken den almindelige Valgrets Idé hviler, og hvorefter den almindelige Valgret kalder Folk til Ansvar overfor de Sager, der ere givne dem at forvalte, har ogsaa staaet sin Prøve i dette Tilfælde. Den ny Digebestyrelse har taget kraftigt fat og arbejdet energisk for at udbedre og forbedre

Digerne. For at et Sanddige som dette skal kunne modstaa Vandets Virksomhed, maa det være hvelvet af en kraftig Vegetation, men en saadan kommer selvfølgelig ikke af sig selv. Det er som Schandorph spøgfuldt siger i en af sine Fortællinger, at naar man overlader Haven til Vorherre, bliver det det bare Skidt. For at faa Vegetationen til at trives paa Diget, maa der til Stadighed tilføres det frisk Sand, gødes med Tang og plantes forskellige nøjsomme Planter, der kunne trives under saa sparsomme Forhold, men det koster jo alt sammen Penge. Desuden maa Diget højnes. Det er for lavt. Ved den saakaldte Nytaarsstorm for nogle Aar siden gik Vandet saa højt, at det nær var gaaet galt. Enkelte Steder brød det igennem, men heldigvis i saa ringe Mængder, at det ikke gjorde nogen større Skade. Men altsaa, enkelte Steder brød det igennem, og det var netop de Steder, hvor der ikke fandtes nogen Vegetation. Der, hvor kun det løse Sand stod, skylledes dette bort, og Vandet begyndte at strømme ind. Derskete ikke nogen Skade af Betydning, men alle paa Egnen vare enige om, at hvis Stormen havde staaet paa nogle Timer længere, eller Vinden drejet sig lidt, jeg husker ikke til hvilken Side, havde vi haft Katastrofen.

Det er derfor aldeles nødvendigt, at Diget gøres højere. Den gamle Digebestyrelse har foreslaaet, at Diget paa en Gang skulde forsynes med en saakaldt Lerkappe for saaledes at blive højere og mere modstandsdygtig mod Vandet, men dette Forslag har ikke vundet Tilslutning blandt Lodsejerne. Paasættelsen af en saadan Lerkappe vilde nemlig koste omkring $\frac{1}{2}$ Million Kr., og da det var Digeinteressenterne selv, der skulde betale det, og det har vist sig, at det forrige Bidrag, de skulde give til Bygning af Diget, har været saa byrdefuldt for Lodsejerne, at mange af dem maatte gaa fra Hus og Hjem, fordi de skulde udrede saa store Digeskatte, ræsonnere Lodsejerne som saa: Skal det være galt, kunne vi akkurat lige saa godt drukne som sulte ihjel, og da der er Mulighed for, at Vandet ikke kommer i vor Levetid, ville vi hellere tage Risikoen for, at det kommer, saa at vi drukne, end udsætte os for en Gang til at komme til at betale en saadan Digeskat, som faar de fleste af os til at gaa fra Hus og Hjem. Den Udvej, at anlægge en saadan Lerkappe, er derfor vistnok umulig. Derimod kan Diget højnes lidt efter lidt ved Tilførsel af ny Sandlag,